

**Vladimir
Perić**

**NE NIČTE ŽIVOT
v našich řekách**

Solo Lipník - ČSN 49 4705

ZNAK OPASNOSTI

27

OPASNOST NA PUTU

50 DRVACA

**НАМЕЊЕНО
ЗАМЕЊЕНО**

Друга шанса

И када су се осврнули уназад, видели су своју будућност...
Г. Господинов, *Временско склониште*

Дуги низ година, чак деценија, Владимир Перић Талент гради своје визуелне исказе од наћених, старих, одбачених предмета који су изгубили своју употребну функцију, чија је и сентиментална вредност затрпана наслагама нових технолошких помагала, потрошачких навика и потрошених живота. Проналази их на бувљим пијацама и отпадима, сакупља их и чува, повезује, проучава и излаже. У високоразвијеном технолошком универзуму дигиталне културе, на прагу АИ цивилизације, ови предмети се враћају у живот и враћају нас у неко прошло, заборављено време испуњено фрагментима неповезаних, лагодних, готово утопистичких сећања, када је свет био насељен албумима са слицицама, Мики Маусима, школским прибором, лектирама, фотографијама на папиру и касицама (*Музеј деџинџиџа*, 2006–2016, *work in progress*).

Овај пут, међутим, није реч осноликом свету детињства, испуњеном црно-белим фотографијама и носталгијом, већ о порукама. Изложба *Намењено-заменењено* састоји се од две серије радова у форми порука упозорења-подсећања-забрана. Текст тих порука илустрован је једноставним цртежима, најчешће сведеним на знак. Једну групу радова чине сигурносна упозорења намењена-преузета из фабрика и индустријског контекста. У питању су алуминијумске плоче на којима су графички – повезивањем слике и текста – представљена упозорења која, директно и не-

посредно, преносе поруке о потенцијалним изворима опасности. Ту су она и данас позната упозорења која се тичу личне, али и колективне сигурности као што су: *Забрањено пушење, Опасност од пожара, Опасност од електричне енергије, Забрањен улаз, Зашићени шело при раду...* Има, међутим, и сложенијих решења. Нека од њих укључују и одређени идеолошки оквир – *Другови, заштићена на раду је ваше право, обавеза, одговорност* – или императив – *Пушење није само штељно, већ и опасно* – или одређене социјалне вредности – *Чувајући себе, чуваи и породицу*. Може се наћи и покоји поетски исказ – *Ништа није мање од искре, веће од пожара, скуље од живота* – али и сасвим експлицитна опомена: *Не убија струја, већ твој НЕМАР...*

Посебну целину чине радови из области филуменије (сакупљања кутија шибица). Шибице, такође, припадају некој далекој епохи. Данас су, скоро у потпуности, нестале из употребе тако што су замењене пластичним упаљачима, а њиховом истискивању из нашег свакодневног окружења допринело је и повезивање са крајње нездравом навиком. Много пре увођења у овај негативни контекст, међутим, шибице су имале, поред своје базичне и едукативну функцију. На малим површинама картонских кутијица налазиле су се, као и код сигурносних табли, у комбинацији слике и текста, поруке: *Трезвеност на раду, Јараница сигурности на раду, Не ложи ватру у шуми, Не заћађујте ваздух и воду, Не идиће пуштем, опасно по животи...* Нека од изложених графичких решења, увећана и испринтана на папиру, преузета су са шибица произведених у чувеној фабрици Долац код Травника. Основана далеке 1901, једна је од малобројних фабрика шибица на Балкану, поред фабрике Драва, и запошљавала је преко двеста радника. Она постоји и данас, приватизована и смањена на десетак радника који се боре „да одрже традицију и потрошачима понуде домаћи производ“. Колекција садржи и шибице различитих произвођача из региона, на различитим, углавном средњоевропским језицима сличног садржаја из периода средине прошлог века, из далеке и, истовремено, блиске прошлости.

Та далека и увек блиска прошлост синдром је нашег времена, о чему пише и Георги Господинов у *Временском склоништу*. Прошлост повезује све, наизглед неповезане догађаје, јунаке, ситуације и дешавања. Она је уточиште, сигурна кућа, опсесија, идеологија, утопија, дијагноза, политичка платформа и стратегија за преживљавање садашњости: речју, живимо у времену епидемије прошлости! Двадесети век је започео загладан у будућност, са авангардама, футуризмом и конструктивизмом, са јасним сликама будућности, технолошким естетизмом, архи-

тектонским и урбанистичким решењима која ће се реализовати тек у другој половини века. Револуционарна авангарда је имала за циљ да почисти последње остатке прошлости, запарложених класицизама, романтичарских пасторала и класних неједнакости, и уведе нас у модерни свет испуњен машинама, аутомобилима и брзинама.

Средином века почиње да доминира садашњост, са новим уметничким праксама које уводе димензију садашњости у уметнички рад, тако да „сада и овде“ постаје ултимативна димензија догађајности која, са појавом видеа, добија своју технолошку потпору. Те нове покретне слике се, за разлику од филма, одмах преносе, репродукују, дистрибуирају и едитују. Памела Ли говори о опседнутости временом, пре свега садашњим, и страхом од њега, карактеристичним за шездесете године прошлог века, када се са увођењем компјутерских технологија, приводи крају процес изласка из машинског доба. Наставак процеса убрзања она доводи у везу са надметањем у технолошком првенству, чија је главна манифестација трка у наоружању између Истока и Запада, која убрзо прераста у трку са временом и почиње да се прелива на економију, бизнис и све сегменте нашег живота. Символички почетак ове трке она повезује са силаском на Месец, технолошким врхунцем тог времена, и своју књигу *Хронофобија* започиње анализом фотографије овог догађаја. Излишно је рећи колико смо – и данас – у тој трци. Она управља логиком нашег живота, а добила је и нове атрибуте: пролазност, тренутачност и пропадљивост (Бауман). И крај јој се не назире.

У постпандемијском свету, садашњост је нестабилна, тензична, конфликтна и кризна, а будућност неизвесна. Оно што једино улива сигурност и ескапистичко олакшање јесте прошлост коју стално оживљавамо преко различитих наратива. Дигиталне технологије и глобализација увеле су нас у 21. век. Ту нас је, међутим, сачекала криза, тачније низ криза које се надовезују, преплићу и постају константа у нашем животу. Једна од њених манифестација јесте криза наратива, коју препознајемо у реактуализацији застарелих, конзервативних и других ретроградних наратива, који нас враћају у претходну парадигму, подељени и хладноратовски свет. Вођени инерцијом старе логике наслеђене из претходног века, ретронаративи су лаки, питки и не захтевају напор промишљања. Представљају „идеално“ решење-за-понети за несналажење у комплексном свету, бег од новог, различитог и суочавање са променом која се, желели ми то или не, одиграва. Искуство тог прошлог света, међутим, чини се да нам упорно измиче.

Трећу деценију 21. века Берарди доводи у везу са појмом *unheimlich* (*uncanny*) за који каже да представља дух нашег времена. Оно што производи овај зачудни, неугодни осећај у нашим животима јесте „коегзистенција некомпатибилних реалности“, а можемо да је доведемо у везу са већ поменутиим контрадикцијама: апропријацијом садашњости од стране прошлости, дуалним хладноратовским уоквиравањем глобалног умреженог света, увођењем виртуелне и проширене реалности (VR, AR, XR) праћене симултаном реактуализацијом ретронаратива. Берарди ово доводи у везу са феноменом који је постао део наше свакодневице: све чешће се сусрећемо са интелигентним машинама и хиперинтелигентним уређајима и, истовремено, људима који се све више понашају као аутомати, без интелигенције. Ова когнитивна аутоматизација, која се симултано одвија са ескалацијом хаоса, чини се да има циљ да пружи привид уређености стању опште панике у којем живимо.

И ту се опет враћамо порукама, едукативним подсећањима и сигурносним упозорењима из прошлости које, сада то можемо отворено рећи, нисмо ишчитали. Превидели смо нека прошла знања, нисмо се суочили са прошлим искуствима, и прошлост нам се стално враћа, али сваки пут још страшнија. Шта је то што смо из прошлости превидели? Која смо то искуства заобишли? На која упозорења се нисмо обазирали? О које забране смо се оглушили? Каква упозорења нисмо испратили? Да ли ћемо имати другу шансу? Владимир Перић Талент нас суочава са тим пропуштеним приликама. Као искусни дугогодишњи архивар наше прошлости, колекционар нашег детињства, сакупљач фрагмената наше свакодневице, он нас из нашег хаотичног, високоразвијеног технолошког света дигиталне културе враћа у, наизглед једноставан, уређен свет који обилује једноставним, директним решењима како да избегнемо опасност. Да ли је изложба *Намењено-за-мењено* наша „друга шанса“?

Маја Станковић

Референце

Bauman, Zigmunt, *Fluidni život*, Mediterran Publishing, Novi Sad 2009.

Berardi, Franco "Bifo", "Unheimlich: The Spiral of Chaos and the Cognitive Automaton", *e-flux*, 2023.

Господинов, Георги, *Временско склонишће*, Геопоетика, Београд 2023.

Lee, Pamela M., *Chronophobia: on Time in the Art of the 1960s*, The MIT Press 2004.

68 ZPZ GDAŃSK PRZEC. 64 ZAP. 25 BR

OCHRONIAJ WZROK

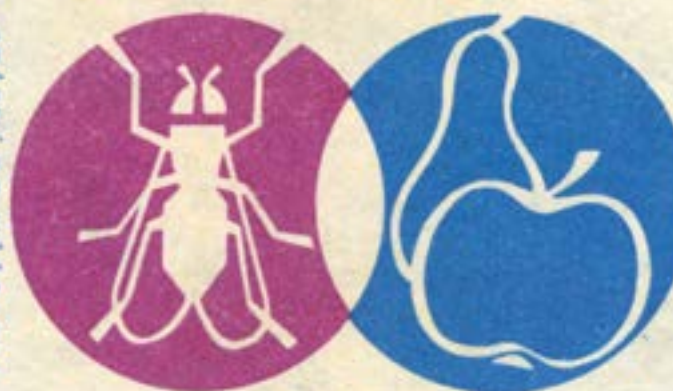

PN 49 D. 94001

zapobiegaj ślepcie

STATNÍ POJISTOVNA

MOUCHY

ÚSTAV ZDRAVOTNÍ VĚŠNOVY

přenášejí nákazu

Solo Lipník - ČSN 49 4705

УНИЧТОЖАЙТЕ
МУХ-

РАЗНОСЧИКОВ
ЗАРАЗЫ

БЕЛОРУССКИЙ СНХ БОРИСОВСКИЙ Ф/С КОМБ.
ГОСТ 1820 - 56 60 ШТ. Ц. 1 КОП. / 1963 Г.

+

ZABRAŇTE

DĚTSKÝM ÚRAZŮM!

SÓLO - Lipník - ČSN 494705 UUZO Praha 65

**RODIČE NENECHÁVEJTE DĚTI
BEZ DOZORU!**

Solo Lipník - ČSN 49 4705

JEDNO STABLO HILJADE ŠIBICA,
JEDNA ŠIBICA HILJADE STABALA.

КУЗБАССКИЙ СНХ БИЙСКАЯ Ф-КА
ГОСТ 1820-56* 75 ШТ. Ц. 1 КОП. 1963 Г.

ГАСИТЕ!

CO JE TU NEBEZPEČNÉ ?

Sg4

JAK TO MÁ BÝT SPRÁVNĚ ?

ВЫХОДИТЬ ИЗ-ЗА
СТОЯЩЕГО ТРАНСПОРТА

Ф.КА-ИРАСНАЯ ЗВЕЗДА, Г. МИРОВ
ГОСТ 1820-69, 60 ШТ.Ц.1 К. 1973 Г.

PRZECHODŹ W MIEJSCACH WYZNACZONYCH

62 ZPT CZĘSTOCHOWA PRZEC. 48 ZAP. 20 GR

PN-D. 94061

MJ

USEGO

Usego aide à prévenir les accidents

Fatigué?

Dors, mais ne conduis pas!

5

CUKR - NEPŘÍTEL ZUBŮ

ÚZO. PRAHA

SOLO. LIPNÍK ŽSN 494705

**ОСТАНОВИТЕ
РЕБЕНКА!**

Ф-НА «КРАСНАЯ ЗВЕЗДА» Г. НИРОВ
ГОСТ 1820-69 .60 ШТ.Ц.1 Н. 1973 Г.

**PRI SVAKOM RADU UPOTREBLJAVAJ
ZAŠTITU OČIJU**

**NIE ZOSTAWIAJ DZIECKA
NAD WODĄ!**

PN-58 D-94061

62 ZPZ BYSTRZYCA PRZEC. 64 ZAP. 25 GR

Second Chance

And when they looked back, they saw their future...
G. Gospodinov, *Time Shelter*

For many years, even decades, Vladimir Perić Talent has been building his visual statements from found, old, discarded objects that have lost their utility function, and whose sentimental value is buried beneath layers of new technological aids, consumer habits and spent lives. He discovers them at flea markets and junkyards, collects and preserves them, connects them, studies them and exhibits them. In the highly developed technological universe of digital culture, on the threshold of the AI civilization, these objects come back to life and bring us back to some bygone, forgotten time filled with fragments of disconnected, comfortable, almost utopian memories, when the world was populated with sticker albums, Mickey Mouses, school supplies, school reading books, paper photographs and piggy banks (Museum of Childhood, 2006-2016, work in progress).

This time, however, it's not about the dreamlike world of childhood, filled with black-and-white photographs and nostalgia, but about messages. The exhibition *Namenjeno-zamenjeno* [Intended-Replaced] consists of two series of works in the form of warning-reminder-prohibition messages. The text of these messages is illustrated with simple drawings, usually reduced to signs. One group of works consists of safety warnings originally intended for use in/ taken from factories and industrial contexts. These are aluminium plates with graphical representations (combination of images and text)

of warnings that directly and straightforwardly convey messages about potential sources of danger. There are those warnings, still familiar today, concerning personal as well as collective safety, such as: *No Smoking; Fire Hazard; Danger of Electric Shock; No Entry; Protect Your Body at Work...* However, there are also more complex solutions. Some of them involve a certain ideological framework – *Comrades, Safety at Work Is Your Right, Obligation, Responsibility* – or an imperative – *Smoking Is Not Only Harmful, But Also Dangerous* – or specific social values – *By Protecting Yourself, You Protect Your Family, Too*. There are even some poetic statements – *Nothing Is Smaller than a Spark, Greater than a Fire, More Precious than Life* – but also explicit warnings: *It Is Not Electricity That Kills, but Your NEGLIGENCE...*

Works in the field of phillumeny (collecting matchboxes) make a separate unit. Matches, too, belong to a bygone era. Today, they have almost entirely disappeared from use, replaced by plastic lighters, and their removal from our everyday surroundings has been influenced by their association with an ultimately unhealthy habit. However, long before being linked to this negative context, matches, in addition to their basic function, had an educational purpose. On the small surfaces of cardboard matchboxes, like on the plates with safety signs, messages were presented through a combination of image and text: *Sobriety at Work, Guarantee of Safety at Work; Do Not Start a Fire in the Forest; Do Not Pollute the Air and Water; Do Not Walk on Roadway, Life-Threatening...* Some of the exhibited graphic solutions, enlarged and printed on paper, were taken from matches produced at the renowned Dolac factory near Travnik. Founded back in 1901, it is one of the few match factories in the Balkans, besides the Drava factory, and used to employ over two hundred workers. It still exists today, privatized and reduced to some ten workers who strive “to maintain tradition and offer consumers a domestic product”. The collection also includes matches from various manufacturers from the region, in different, mostly Central European languages with similar content from the mid-20th century, from a distant past, yet close to us.

The distant and always close past is a syndrome of our time, which Georgi Gospodinov also writes about in his *Time Shelter*. The past connects all seemingly unrelated events, heroes, situations and developments. It is a refuge, a safe house, an obsession, an ideology, a utopia, a diagnosis, a political platform and a strategy for surviving the present; in short, we live in a time of an epidemic of the past! The 20th century began looking to the future, with avant-gardes, futurism and constructivism, with clear visions of

the future, technological aestheticism, architectural and urban solutions that would only be realized in the second half of the century. The revolutionary avant-garde aimed to sweep away the last remnants of the past, stale classicisms, romantic pastorals and class inequalities, leading us into a modern world filled with machines, cars and speeds.

Around the mid-century, the present began to dominate, with new art practices that introduced the dimension of the present into artworks, making “here and now” the ultimate dimension of eventivity, which, with the appearance of video, got technological support. These new moving images, unlike film, are instantly transmitted, reproduced, distributed and edited. Pamela Lee speaks about the obsession with time, especially the present, and the fear of it, characteristic of the 1960s, when the introduction of computer technologies marked the end of the process of leaving the machine age. She relates the continuation of the acceleration process to the competition for technological supremacy, the main manifestation of which being the arms race between East and West, which soon evolved into a race against time and started extending into the realms of economy, business and all aspects of our lives. She connects the symbolic onset of this race with the landing on the Moon, the technological pinnacle of that time, and begins her book *Chronophobia* by analysing a photograph of this event. It is needless to say how much we are still – even today – in this race. It governs the logic of our lives, and has acquired new attributes: transience, immediacy and perishability (Bauman). And its end is not in sight.

In the post-pandemic world, the present is unstable, tense, marked by conflict and crisis, and the future is uncertain. The only source of security and escapist relief lies in the past, which we keep reviving through various narratives. Digital technologies and globalization have ushered us into the 21st century. However, upon arrival, we were met with a crisis, or rather a series of crises that build on each other, overlap and become a constant in our lives. One of its manifestations is the crisis of narratives, recognized in reactualization of obsolete, conservative and other retrograde narratives, which propel us back into a previous paradigm, a divided and cold-war world. Driven by the inertia of old logic inherited from the previous century, retro-narratives are easy, smooth and do not require the effort of thoughtful consideration. They represent an “ideal” take-away solution for getting lost in a complex world, an escape from the new, the different, and facing the change that – whether we like it or not – is taking place. However, the experience of that past world seems to persistently elude us.

Berardi associates the third decade of the 21st century with the concept of *unheimlich* (uncanny), which he claims represents the spirit of our time. What produces this strange, unsettling feeling in our lives is the “coexistence of incompatible realities”, which can be linked to the already mentioned contradictions: the appropriation of the present by the past, the dual cold-war framing of the globally interconnected world, the introduction of virtual and augmented reality (VR, AR, XR), accompanied by the simultaneous reactualization of retro-narratives. Berardi relates this to a phenomenon that has become part of our everyday life: more and more often we encounter intelligent machines and hyper-intelligent devices and, at the same time, people who behave more and more like automatons, devoid of intelligence. This cognitive automation, which takes place simultaneously with the escalation of chaos, seems to aim at providing an illusion of orderliness to the state of general panic in which we live.

And here we go again with messages, educative reminders and safety warnings from the past that – now we can say it openly – we haven’t read. We have overlooked some past knowledge, we haven’t confronted past experiences, and the past keeps coming back to us, but each time more terrifying. What is it that we’ve overlooked from the past? What experiences have we bypassed? Which warnings have we ignored? What prohibitions have we disregarded? What alerts haven’t we followed? Will we have a second chance? Vladimir Perić Talent confronts us with those missed opportunities. As an experienced, long-time archivist of our past, a collector of our childhood, a gatherer of fragments from our everyday life, he transports us back from our chaotic, highly developed technological world of digital culture to what appears to be simple, organized world that abounds with straightforward, direct solutions on how to avoid danger. Is the exhibition *Namenjeno-zamenjeno* our “second chance”?

Maja Stanković

References

- Bauman, Zigmunt, *Fluidni život*, Mediterran Publishing, Novi Sad 2009
Berardi, Franco “Bifo”, “Unheimlich: The Spiral of Chaos and the Cognitive Automaton”, *e-flux*, 2023
Gospodinov, Georgi, *Vremensko sklonište*, Geopoetika, Belgrade 2023
Lee, Pamela M., *Chronophobia: on Time in the Art of the 1960s*, The MIT Press 2004

Владимир Перић (1962) је мултимедијални уметник присутан на савременој уметничкој сцени већ четири деценије. Студирао је графику и фотографију на Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду. Члан је Удружења ликовних уметника Србије као и Art Directors Club-а Србије. Радове је представљао под псеудонимом Талент од 1986. до 1996. године, затим оснива и излаже у оквиру групе Talent Factory до 2006. године када се посвећује пројекту: „Музеј детињства“ и другим радовима које излаже под својим именом. Излагао је на више од 80 самосталних и више од 200 групних изложби у Србији и иностранству. Радови су му објављивани у многим угледним публикацијама попут: *2nd Sight*, *Graphic Design After the End of Print* Дејвида Карсона, часописима: *Домус*, *How*, *Graphics International*, *Blue*, *European Photography*, *Квагарџи*, *Ејшерна*, *Реч*, *New Moment*, *Ремонџи Арџи Магазин*. Перићева ауторска типографија, фонт FeO₂ (2001) уврштена је у преглед најзначајнијих достигнућа графичког дизајна 20. века у оквиру публикације „Icons of Graphic Design“ Стивена Хелера и Мирка Илића. Добитник је Политикине награде за ликовну уметност из фонда Владислав Рибникар за изложбу „Made in Yugoslavia“ (2006). Био је представник Републике Србије на 55. Бијеналу ликовних уметности у Венецији (2013). За рад „Карантин за птице“ (2020) добија награду Галерије Надежда Петровић у оквиру 30. Меморијала у Чачку.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Vladimir Perić (1962) is a multimedia artist, present on the contemporary art scene for four decades.

He studied graphics and photography at the Faculty of Applied Arts, University of Arts in Belgrade.

A member of the Association of Fine Artists of Serbia and the Art Directors Club of Serbia.

From 1986 to 1996 he presented his works under the pseudonym of Talent, and then founded and exhibited within the Talent Factory Group until 2006, when he devoted himself to the *Museum of Childhood* project and other works exhibited under his own name. He has presented his art in over 80 solo and 200 group exhibitions in Serbia and abroad. His works have been published in many reputable publications such as: David Carson's *2nd Sight*, *Graphic Design after the End of Print*, in magazines: *Domus*, *How*, *Graphics International*, *Blue*, *European Photography*, *Kvadart*, *Eterna*, *Reč*, *New Moment*, *Remont Art Magazin*. Perić’s original typography, the Feo₂ font (2001) was included in the overview of the most significant achievements of graphic design of the 20th century in the publication *Icons of Graphic Design* by Steven Heller and Mirko Ilić. He received the Politika Prize for Fine Arts from the Vladislav Ribnikar Fund for his exhibition *Made in Yugoslavia* (2006). Perić represented the Republic of Serbia at the 55th Venice Biennale of Fine Arts (2013). For his work *Quarantine for Birds* (2020) he received the award from the Nadežda Petrović Art Gallery, within the 30th Memorial in Čačak.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Владимир Перић, 2013.

Издавач / Publisher
Културни центар Београда / Cultural Centre of Belgrade

За издавача / On behalf of the publisher
Нинела Гојковић / Ninela Gojković
в.д.директорка / director

ВЛАДИМИР ПЕРИЋ
НАМЕЊЕНО - ЗАМЕЊЕНО

VLADIMIR PERIĆ
INTENDED - REPLACED

23.11.2023 - 14.1.2024.

Ликовна галерија / Art Gallery
Кнез Михаилова 6, Београд / Knez Mihailova 6, Belgrade

Издање / Edition
Савремена кретања / Contemporary Art Trends Series
volume LXII I/6

Текст / Text
Маја Станковић / Maja Stanković

Лектура / Proofreading
Марија Лазовић / Marija Lazović

Превод / Translation
(engleski / English)
Весна Стрика / Vesna Strika

Дизајн и прелом каталога / Design and layout
Теа Соколовски / Tea Sokolovski

Савет галерије / Gallery Council
Маја Станковић, Гордана Добрић, Сава Ристовић
Maja Stanković, Gordana Dobrić, Sava Ristović

Кустос Галерије / Gallery Curator
Светлана Петровић / Svetlana Petrović

Штампа / Printed by
Alta nova, Beograd

Тираж / Print run
200

Поставка / Exhibition installation
Inovatic Wolfs

Изложбу подржали / Supported by

**ВЛАДИМИР ПЕРИЋ
НАМЕЊЕНО - ЗАМЕЊЕНО**

23.11 - 14.1. 2024.

Ликовна галерија

Кнез Михаилова 6,
Београд

**VLADIMIR PERIĆ
INTENDED - REPLACED**

23.11 - 14.1. 2024.

The Art Gallery

Knez Mihailova 6,
Belgrade